

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติ^๕

“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินสิบห้าปี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและ
ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^๕

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการ
ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี
เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย อธิบดีศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เลขาธิการ
สภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการกีฬาแห่ง
ประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง
เป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน
เยาวชนแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๕ คณะกรรมการมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและความเห็นเกี่ยวกับเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) พิจารณากำหนดแผนหลักเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในด้านต่าง ๆ ทั้งส่วนของรัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับนโยบายเยาวชนแห่งชาติ

(๓) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายในการทำโครงการหรือแผนงานเกี่ยวกับเยาวชน ตลอดจนการประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามโครงการและแผนงานนั้น

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการแผนงานหรือโครงการของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับเยาวชน

(๕) เสนอรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับเยาวชนของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) พิจารณาเรื่องอื่นใดเกี่ยวกับเยาวชนตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการอาจมอบให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖
กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง
ผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งซ่อมหรือแต่งตั้งเพิ่มอยู่ในตำแหน่งเท่า
วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการอื่น

มาตรา ๘ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการ
ไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธาน
ในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุม
หรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการที่มาประชุมคนหนึ่งเป็น
ประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียง
หนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม
ออกเสียงเพิ่มจนออกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการจะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๑ ให้นำมาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ

(๒) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๓) รวบรวม ศึกษา และวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับเยาวชนเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชน ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเยาวชน

(๔) จัดทำโครงการและแผนงานส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนในด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตลอดจนการฝึกอบรมวิชาชีพแขนงต่าง ๆ

(๕) จัดทำโครงการและแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเยาวชนในด้านต่าง ๆ

(๖) ริเริ่มและเร่งรัดให้มีการส่งเสริมกิจกรรมของเยาวชนที่จะเป็นประโยชน์ในการกีฬา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมของประเทศ

(๑) จัดให้มีการฝึกอบรมผู้ซึ่งจะทำงานด้านเยาวยชน ตลอดจนส่งเสริมและร่วมมือกับเอกชนในการฝึกอบรมบุคคลดังกล่าว

(๔) ให้การสนับสนุนกิจการของเยาวยชนตามโครงการที่เอกชนเสนอ

(๕) ร่วมมือและประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับเยาวยชน

(๑๐) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์งานและกิจการเกี่ยวกับเยาวยชน

(๑๑) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน และโครงการเยาวยชนแห่งชาติ และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๑๓ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวยชนแห่งชาติมีหน้าที่บังคับบัญชา ควบคุม และดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวยชนแห่งชาติ และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวยชนแห่งชาติ อาจเชิญบุคคลใดๆ มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำได้ และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจการใดๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อเยาวยชนได้

มาตรา ๑๕ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก เพื่อขอให้บุคคลใดๆ ให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือตอบข้อซักถามเกี่ยวกับเยาวชนในการนั้นบุคคลนั้นต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยสมควร

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือตอบข้อซักถามเกี่ยวกับเยาวชนหรือให้ข้อมูล ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือตอบข้อซักถามดังกล่าวโดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 เยาวชนของประเทศมีจำนวนถึงร้อยละหกสิบของประชากรทั้งหมด ดังนั้น เยาวชน
 จึงเป็นชนกลุ่มใหญ่ที่รัฐควรให้ความสนใจและสนับสนุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนา
 ให้เยาวชนของชาติเป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา
 พร้อมทั้งจะเป็นพลังรับช่วงหน้าที่ในการสร้างสรรค์สังคมและพัฒนาประเทศชาติ
 ให้เจริญก้าวหน้าสืบไป แต่โดยที่ปัจจุบันมีหน่วยงานของทางราชการและเอกชน
 เป็นจำนวนมากที่ต่างก็ดำเนินงานด้านเยาวชนในสาขาต่างๆ ซึ่งถ้าได้มีการประสาน
 งานกันเป็นอย่างดีแล้ว จะสามารถช่วยกันดำเนินงานในด้านนี้ไปสู่เป้าหมายที่
 มุ่งประสงค์ได้โดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในการนี้สมควรมีองค์กร
 สำหรับทำหน้าที่วางแผน ประสานงาน กำกับดูแล และติดตามประเมินผลใน
 การดำเนินงานส่งเสริมกิจการเยาวชนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้